

EDITORIAL ARTICLE

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΠΑΙΔΙΑΤΡΙΚΗ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ

Ιωάννης Γ. Κουτελέκος

Επίκουρος Καθηγητής, Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, Τμήμα Νοσηλευτικής, Πρόεδρος ΣΥ.Δ.ΝΟ.Χ.

In English: CURRENT ASPECTS ON PAEDIATRIC NURSING CARE

Ioannis G. Koutelekos

Assistant Professor, University of West Attica, Department of Nursing, President of GORNA

DOI: 10.5281/zenodo.5651434

Cite as: Koutelekos, Ioannis. (2021). CURRENT ASPECTS ON PAEDIATRIC NURSING CARE. *Perioperative Nursing (GORNA)*, E-ISSN:2241-3634, 10(2), 116–118. <https://doi.org/10.5281/zenodo.5651434>

Είναι γεγονός ότι στις μέρες μας θέματα που αφορούν την κατάχρηση ουσιών, τις διατροφικές διαταραχές, την παχυσαρκία, την ψυχική υγεία γενικά, την κατάθλιψη ειδικά, θέματα διαταραχών συμπεριφοράς, παχυσαρκία, κατάχρηση ουσιών, φτώχεια και το κάπνισμα ταλανίζουν την παιδική και εφηβική ηλικία.¹⁻³

Αυτά τα σύγχρονα προβλήματα είναι ανάγκη η Παιδιατρική Νοσηλευτική να τα συμπεριλάβει στις εκπαιδευτικές της προτεραιότητες. Άλλωστε τα τελευταία χρόνια η επιστημονική κοινότητα της Παιδιατρικής Νοσηλευτικής έχει εντοπίσει αυτά τα ζητήματα και προσπαθεί να τα εντάξει στο γνωστικό αντικείμενο της Παιδιατρικής Νοσηλευτικής σε επίπεδο προπτυχιακής εκπαίδευσης. Με αυτό τον τρόπο τα προγράμματα σπουδών των Νοσηλευτικών τμημάτων δύναται να ανταποκριθούν στις σύγχρονες απαιτήσεις και πρακτικές, προκειμένου να βοηθήσουν τα παιδιά, τους εφήβους και τις οικογένειες τους.^{4,5}

Σίγουρα για την επίτευξη αυτού του σκοπού χρειάζεται εκπαιδευμένο και εξειδικευμένο προσωπικό, σε όλα τα επίπεδα θεωρητικής και κλινικής άσκησης, ώστε να εκπαιδευτούν κατάλληλα οι μελλοντικοί Παιδιατρικοί Νοσηλευτές στις σύγχρονες απαιτήσεις φροντίδας υγείας των παιδιών, εφήβων και των οικογενειών τους.⁴⁻⁶

Σύμφωνα με επίσημα στατιστικά στοιχεία από το National Nursing Workforce Survey του 2013, φάνηκε ότι οι απασχολούμενοι στην Παιδιατρική Νοσηλευτική κάλυπτε το 6% του συνολικού νοσηλευτικού εργατικού δυναμικού, το 2017 το ποσοστό αυτό ήταν 4,7%, ενώ το 2020 μειώθηκε στο 4,2%.⁷ Η κατάσταση αυτή περιπλέκεται ακόμη περισσότερο αφού οι οικονομικές αποδοχές του νοσηλευτικού προσωπικού έχουν παραμείνει στάσιμες εδώ και τουλάχιστον μία δεκαετία, ιδιαίτερα λόγω της μεγάλης οικονομικής κρίσης που βίωσε και η χώρα μας, μαζί με τη χαμηλή αποτύπωση των ποσοτικών και ποιοτικών δεικτών στελέχωσης, αλλά και εξαιτίας της γεωγραφικής ανισοκατανομής των Παιδιατρικών Κλινικών ανά τη χώρα. Όλα τα παραπάνω σε παγκόσμιο επίπεδο επιδεινώνονται, ακόμη περισσότερο, λόγω της συνταξιοδότησης από την ενεργό υπηρεσία και των έμπειρων Παιδιατρικών Νοσηλευτών, που δυστυχώς δεν αντικαθίστανται εύκολα από αντίστοιχους έμπειρους.⁸⁻⁹

Ένα άλλο σημαντικό θέμα είναι η διεύρυνση του οράματος όπου οι εκπαιδευτές, οι διαμορφωτές γνώμης και οι ειδικοί στον χώρο της Παιδιατρικής Νοσηλευτικής δύναται να ενθαρρύνουν και να ευαισθητοποιήσουν το ενδιαφέρον της νέας γενιάς των Νοσηλευτών για την Παιδιατρική Νοσηλευτική. Μιας γενιάς νέων

Νοσηλευτών που είναι πλέον εξοικειωμένοι στην νέα τεχνολογία και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης κλπ, οι οποίοι επιθυμούν να την εφαρμόσουν και στην καθημερινή τους κλινική πρακτική.¹⁰⁻¹²

Η παραπάνω παράμετρος πλέον αρχίζει να προβληματίζει τη σημερινή επιστημονική κοινότητα της Νοσηλευτικής, αφού είναι γνωστό ότι υπάρχει έλλειμμα της νέας γενιάς με την παλαιότερη, για αυτό και χρειάζεται συνεχιζόμενη επιμόρφωση σε όλα τα επίπεδα της Νοσηλευτικής εκπαίδευσης σε θέματα που αφορούν τη χρήση της νέας τεχνολογίας και των σύγχρονων μέσων κοινωνικής δικτύωσης (Instagram, Snapchat, TikTok, σε σχέση με το Facebook και το YouTube).¹²

Γι' αυτό οι Παιδιατρικοί Νοσηλευτές χρειάζεται να έχουν κατάλληλες ικανότητες προκειμένου να αναπτύξουν μετρήσιμες συμπεριφορές στην επαγγελματική τους καριέρα. Συγκεκριμένα, για τους Παιδιατρικούς Νοσηλευτές απαραίτητη είναι: η βελτίωση ασφάλειας, επικοινωνίας, ποιότητας, η δυνατότητα υπεράσπισης των δικαιωμάτων των μικρών ασθενών και των οικογενειών τους, η διασφάλιση της φροντίδα με επίκεντρο την οικογένεια, η αποτελεσματική εφαρμογή δεξιοτήτων επικοινωνίας, η ανάπτυξη συνεργασίας και ομαδικής προσφοράς, η ανάπτυξη ηγεσίας και επαγγελματικής ανάπτυξης, η ανάπτυξη καινοτομίας, η συνεχής και λεπτομερής καταγραφή/λογοδοσία, η συνεχής αξιολόγηση των αποτελεσμάτων, η βελτίωση εκπαίδευσης σε θέματα τεχνολογίας, τηλε-υγείας, πληροφορικής, βιο-πληροφορικής και έρευνας, καθώς και η πρακτική άσκηση με σύγχρονα διαδραστικά μοντέλα εκπαίδευσης (π.χ κλινική πρακτική προσομοιώσεων) που να βασίζονται σε πρακτικές βασισμένες σε ενδείξεις.^{4,13-17}

Η Ένωση Παιδιατρικών Νοσηλευτών -Society of Paediatric Nurses (SPN) στο στρατηγικό της πλάνο για το 2019-2022 έχει θέσει κάποιους κίριους στρατηγικούς στόχους:

Στρατηγικός στόχος 1: Επιρροή

-Να αυξήσει την επιρροή στην ποιοτική παροχή Παιδιατρικής Νοσηλευτικής φροντίδας μέσω της υπεράσπισης, της έρευνας και των συνεργασιών.

Στρατηγικός στόχος 2: Πρακτική άσκηση

-Να αναπτύξει πόρους που να καλύπτουν τις ανάγκες των νοσηλευτών στα διάφορα περιβάλλοντα πρακτικής άσκησης.

Στρατηγικός στόχος 3: Διατήρηση και ανάπτυξη/προσέλκυση μελών στην Παιδιατρική Νοσηλευτική.

-Να αυξήσει τον αριθμό των νέων μελών και να διατηρήσει τα υπάρχοντα μέλη μέσω πρακτικών μάρκετινγκ, κατανοώντας τις ανάγκες των μελών.

Στρατηγικός Στόχος 4: Διαφορετικότητα, Ισότητα και Ένταξη

-Να καλλιεργήσει μια κουλτούρα ποικιλομορφίας και ένταξης μέσω εσωτερικών και εξωτερικών δράσεων.¹⁸

Σύμφωνα με όλα τα παραπάνω και με γνώμονα τις βασικές αξίες της Παιδιατρικής Νοσηλευτικής, τη δέσμευση, την ακεραιότητα, την ηγεσία, την ανάπτυξη, τη διάδοση, τη διάχυση γνώσεων και τεκμηριωμένων προτύπων φροντίδας υγείας που υποστηρίζουν την ποικιλομορφία, την ισότητα, την ένταξη, την εξάλειψη των ανισοτήτων μεταξύ των παιδιατρικών πληθυσμών, η σημερινή Παιδιατρική Νοσηλευτική καλείται να διασφαλίσει την ποιοτική παροχή φροντίδας υγείας για όλα τα παιδιά, έφηβους και τις οικογένειες τους, όπως επιτάσσει ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας.¹⁹

Συμπερασματικά, όλα τα παραπάνω αποτελούν πραγματικές προκλήσεις για την Παιδιατρική Νοσηλευτική φροντίδα, όπου όλη η κοινότητα της Παιδιατρικής Νοσηλευτικής οφείλει να ευαισθητοποιηθεί, προβληματιστεί ώστε να δραστηριοποιηθεί κατάλληλα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Office of Disease Prevention and Health Promotion, 2021. Leading health indicators. Healthy people 2030. U.S. Department of Health and Human Services. Available at: <https://health.gov/healthypeople/objectives-and-data/leadinghealth-indicators>. Accessed at: 15/3/2021.
2. Betz C. Challenges facing pediatric nursing. *Journal of Pediatric Nursing*. 2017; 32: 1–2.
3. Betz C. Call to action: Addressing the challenges facing pediatric nursing. *Journal of Pediatric Nursing*. 2017; 33: 1–2.
4. Mott S, Fogg N, Foote N, Hillier M, Lewis DA, McDowell BM, Saunders K, Taylor JT, Wiggins S, Ivey JB, O'Brien Benedetto C, Beam PH, McKnight KB, Taha AA, Vann-Patterson A. Society of Pediatric Nurses' Core competencies for the Pediatric nurse. *Journal of Pediatric Nursing*. 2018; 38: 142–144.
5. Delack S, Martin J, McCarthy AM, Sperhac AM. Nurse residency programs and the transition to child health nursing practice. *The Journal of Nursing Administration*. 2015; 45(6): 345–350.
6. McCarthy AM, Wyatt JS. Undergraduate pediatric nursing education: Issues, challenges and recommendations. *Journal of Professional Nursing: Official Journal of the American Association of Colleges of Nursing*. 2014; 30(2): 130–138.
7. Smiley RA, Ruttinger C, Oliveira CM, Hudson LR, Allgeyer R, Reneau KA, Silvestre JH, Alexander M. The 2020 National Nursing Workforce Survey. *Journal of Nursing Regulation*. 2021; 12(1): S4-S96.
8. Tziallas D, Gkoutzias E, Konstantinidou EX, Dimakopoulos G, Anagnostopoulos F. Quantitative and Qualitative Assessment of Nurse Staffing Indicators across NHS Public Hospitals in Greece. *Hellenic Journal of Nursing*. 2018; 57(4): 420–449.
9. Buerhaus PI, Skinner LE, Auerbach DI, Staiger DO. Four challenges facing the nursing workforce in the United States. *Journal of Nursing Regulation*. 2017; 8(2): 40–46.
10. Betz CL. Generation X, Y, and Z. *Journal of Pediatric Nursing*. 2019; 44: A7–A8
11. Adamson MA, Chen H, Kackley R, Micheal A. For the love of the game: Game- versus lecture-based learning with generation Z patients. *Journal of Psychosocial Nursing and Mental Health Services*. 2018; 56(2): 29–36.
12. Pew Research Center. Social media use in 2021. *Internet and Technology*. Available at: <https://www.pewresearch.org/internet/2021/04/07/social-media-use-in-2021/>. Accessed at: 16/3/2021.
13. QSEN Institute. Quality and safety education in nursing (QSEN), 2015. Available at: <http://qsen.org>. Accessed at: 15/3/2021.
14. Koutelekos I. Rights of a pediatric patient. *Rostrum of Asclepius*. 2013; 12(1):47-55.
15. Koutelekos I, Polikandrioti M. Identification of pediatric patient. *Rostrum of Asclepius*. 2012; 11(1):319-329.
16. Koutelekos I. Perioperative children counseling. *Rostrum of Asclepius*. 2012; 11(1):523-530.
17. Koutelekos I. The importance of family-centered health care. *Perioperative Nursing*. 2019; 8(2):88-92.
18. Society of Pediatric Nurses. Strategic Plan 2019-2022. Available at: <file:///C:/Users/John/Downloads/Strategic%20Plan%202020.pdf>. Accessed at: 16/3/2021.
19. World Health Organization. State of the World's Nursing 2020: Investing in education, jobs and leadership. Geneva: World Health Organization, 2020.